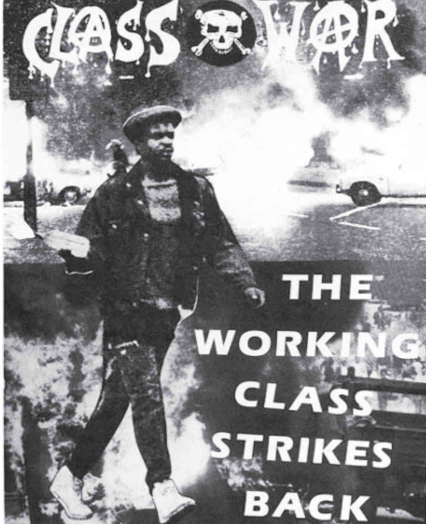
YERYÜZÜNE ÖZGÜRLÜK

18 Ekim 2010 Pazartesi / Sayı 2 / Haftalık

Bir haftanın ardından

Bu hafta, her an olduğu gibi yaşadığımız topraklarda ve yeryüzünün dört bir yanında direnişler, sosyal patlamalar ve buna karşın yeni baskı dalgaları cereyan etti. Gözünü kan bürümüş ülkücü güruhlar yine polis desteğiyle üniversitelerde ve sokaklarda muhalif öğrencilere karşı terör estirmeye başladılar. Kürtlere yönelik baskı dalgası artarak devam ediyor. KCK davası bu hafta görülmeye başlıyor. 15 Şubat'ta Kürt illeride çıkan çatışmalarda onlarca eylemci gözaltına alındı, evlere baskınlar düzenlendi. Fabrikada ve işyerlerlerinde de direnişler sürüyor. Anakonda, UPS, TEKEL, Paşabahçe Devlet Hastanesinde ve bir çok iş yerinde ekmek kavgası sürüyor. Cezaevleri insan öğütmeye devam ediyor. Tekirdağ, Edirne ve Kandıra F Tipi cezaevlerinden yeni işkence, tehdit ve gözdağı haberleri geldi. Cumartesi anneleri eylemlerinin 290. haftasında 1995'te gözaltına alınan Fehmi Tosun'un akıbetini sordular. Fransa'da Salı gün başlayan ve halen süren genel grev dalgası burjuvazinin iktidarlarını zorlamaya devam ediyor. İsyancı anti-otoriter, anarşist hücre grupları ve Dünya / Hayvan Kurtuluş Cepheleri şirket ve devlet kurumlarına saldırmaya, baskı altına alınan yoldaşlarla dayanışmak için dünya çapında eylemler düzenliyorlar. Adaletsizliğin, sosyal hoşnutsuzluğun ve baskının olduğu her yerde biriken öfke patlamalarının olması kaçınılmazdır. Bu öfke patlamalarının zamanda ve mekanda yayılmaları bizi baskı altına alan, sömüren, gezegeni yok eden sermaye ve devletlerden topyekün kurtulmamızı sağlayacaktır.

UYGARLIĞA KARŞI İSYAN VE DİRENİŞ HABERLERİ

-Yunanistan'da D.i.a.s. kuvvetlerine bağlı 2 polis motoru ateşe verildi. Polislere motorsiklet sağlayan bir mağazanın motorsikleti kundaklandı. Polise araba sağlayan bir araba satıcısı kundaklandı.

- Filistin, Bil'in deki Duvara Karşı direnişçiye hapis ve para cezası verildi.

- Livorno ve Empoli taraftarları Afganistan'da ölen işgalci İtalyan askerler için saygı duruşunda bulunmayınca, İtalya Futbol Federasyonu tarafından kulüplere toplam 20 bin Avro ceza kesildi.

- Belgrad - LGBT Onur Yürüyüşüne Faşist Saldırı

- Esenkentliler Üniversite Öğrencisinin Öldüğü Yolu Trafiğe Kapattı.

- Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) 2010 yılı verilerine göre dünya nüfusunu oluşturan 6.5 milyar insandan 1 milyar 20 bini aç.

16-19 KASIM 2010 KATLİAM GÜNLERİNE KARŞI EYLEM ÇAĞRISI!

Hayvanların kurtuluşundan yana olan tüm bireylere çağrımızdır!

Kurban Bayramı yaklaşıyor. Kurbanlık olarak yetiştirilen, doğumlarından ölümlerine kadar çektikleri acı ve zulüm gözardı edilen milyonlarca hayvan, vahşet günleri için pazarlanmaya hazırlanıyor. Medya, her sene olduğu gibi ekonomik krizin vurduğu kurbanlık satışlarından ve kurban günlerindeki kanlı görüntüleri işaret ederek daha modern bir vahşetten dem vuracak olsa da bizler önceki senelerde olduğu gibi bu sene elimiz kolumuz bağlı oturmayacağımızı ifade etmek istiyoruz. Hayvanların kurtuluşundan ve onların hakları olduğuna inanan tüm bireyleri, kurban günlerinde eve kapanmamaya, sokağa çıkıp insanlara bu kültürün ne kadar acımasız ve zalim olduğunu hatırlatmaya çağırıyoruz. Bayram sabahı uyandıklarında insanlara, o günün kendileri için bayram olduğunu, ama hayvanlar için aslında bir kıyamet günü olduğunu hatırlatmak, katledilen hayvanlar için ağlayıp sızlamaktan daha etkilidir.

Kurbanları kesimden kurtarmak her ne kadar yapılacak en doğrudan eylem olsa da, potansiyellerimizi bilerek hareket etmemiz daha dürüst bir tavır olurdu. Şu an bu çağrıyla, birçok eylemde olduğu gibi az da olsa risk barındıran, ancak herkesBir kaç gün öncesinden başlayarak bayram günlerinde de devam eden bir kampanyayı sizlere öneriyoruz. Bizler, İstanbul'un birçok semtinde, mahallesinde ve ana arterlerde kurbanın aslında bir katliam ve vahşet olduğunu duvarlara yazacağız, hayvan boğazlamayı ve boğazlatmayı öven, teşvik eden pankartları tahrip edeceğiz.O günlerde mahallelerde, semtlerde ve ana arterlerdeki duvarlarda vahşeti teşhir eden ne kadar çok yazılama olursa ve katliamın reklamını yapan dokunaklı pankartlar ne kadar çok tahrip edilirse hayvanların kurtuluşu yönünde etkinin daha fazla olacağını düşünüyoruz. Elbette ki aynı oranda karşı tepkiyi muhafazakar kesimden de alacağımızı düşünüyoruz, ancak hiçbir gerekçe bu zulme seyirci kalmamızı haklı gösteremez.

Şayet daha etkili başka bir öneriniz yoksa, sizleri o günlerde kurban vahşetine karşı eş zamanlı tepki vermeye ve güçlü bir etki yaratmaya davet ediyoruz. Eylemimiz çok karmaşık veya zorlu süreçleri içermiyor. İhtiyacımız olan şeyler sadece; zulme karşı öfke, birkaç sprey boya, bir maket bıçağı ve tercihen birlikte hareket edebileceğimiz insanlar...Sabah uyandıklarında mahalle duvarlarında "Kurban Vahşettir!" yazılamalarıyla karşılaşan insanların üzerindeki şok etkisini düşünün! Ve bunun bütün şehre yayılmış olduğunu düşünün! Olumlu veya olumsuz, bir şok etkisi ve bir tepkiyi yaratacağından şüphe yok! Katliam günlerinde evlere kapanıp 3 maymunu oynamaktansa, sokakta, hayvanlara yaşatılan zulme karşı yapabileceğimiz daha hayırlı işler olduğuna inanıyoruz. Bu konuda yapılacak her türlü faaliyet ve eylemi destekliyoruz.

HAYVAN ÖZGÜRLÜĞÜ İNİSİYATİFİ

Anarşistler ve eylem - Alfredo M. Bonanno

Anarşistler, sayıların köleleri değildir, ancak sınıf çatışması kitle içinde düşük seviyelerde olduğunda bile iktidara karşı eyleme devam ederler. Anarşist eylem, o yüzden, tüm ezilen sınıfın mücadelede baştan sona büyük ve tek bir örgütün içinde hareket etmesini savunmayı ve örgütlemeyi amaçlamamalıdır, ancak mücadelenin yegane yönlerini saptamalı ve eylemleri kendi saldırı kararlarına göre yerine getirmelidir.

Anarşistlerin şayet tek bir değişmez özelliği varsa o da kendi cesaretlerini sınıf savaşımının zorluklarına göre kırmamaları veya iktidarın vaatlerine kanmamalarıdır.

İktidara teslim olmuş bir anarşist bulmak her zaman zor, çoğu kez de imkansız olacaktır. Bu, işkence veya fiziksel acının bir sonucu olarak gerçekleşebilir, ancak uzun süreli baskı veya cesaretin yitirilmesi ile asla değil. Anarşistleri vazgeçmekten alıkoyan, tarihlerindeki en kötü anlarda bile onları iyimser yapan bir şey vardır. Bu, onlara geçmişteki hatalara dönmeye değil, mücadele içinde daha ilerisini görme yetisini kazandırır.

Bir anarşistin devrimci çalışması, asla yalnızca kitlenin harekete geçirilmesi değildir, o yüzden, diğer taraftan, belirli metotların kullanımı daha sonraki belirli bir zamandaki mevcut koşullara tabi hale gelecektir.

Aktif anarşist azınlık, sırf sayılara bağımlı değildir, ancak kendi fikir ve eylemlerini kullanarak gerçeklik üzerinden eyler. Bu fikirler ile örgütteki büyüme arasında açık bir ilişki vardır, ancak bunlardan biri, diğerinin doğrudan sonucu olarak ortaya çıkmaz.

Kitle ile ilişki, zamanın geçişini sürdürmek zorunda olan, yani, sonsuzluğun ve sömürenlerin saldırısına karşı direnişin büyümesine dayanan bir şey olarak yapılandırılamaz. Bu; şüphesiz saldırıdan gelen ve artçı bir ilişki olmayan, daha indirgenmiş spesifik bir boyuta sahip olmak zorundadır.
Teklif edebileceğimiz örgütsel yapılar, zamanda ve mekanda sınırlıdır. Bunlar kısa sürede erişilen basit birliksel biçimlerdir, başka bir deyişle, amaçları; tüm ezilen sınıfın mücadelede başından sonuna tek ve büyük bir organizasyonda örgütlenmesi ve savunu yapması değildir. Mücadelenin tek bir yönünü saptayan ve kendi saldırı kararına göre mücadeleyi taşıyan, daha indirgenmiş bir boyuta sahip olmalıdırlar. İdeoloji ile bastırılmamalı ancak herkes tarafından paylaşılabilecek olan temel öğeleri içermelidirler:

mücadelenin öz-yönetimi, sürekli çatışma durumu, sınıf düşmanına saldırı.

Anarşist azınlık ve kitle arasındaki ilişki için bu yola işaret eden en az iki faktör: sermaye tarafından üretilen sınıf sektörelliği ve bireylerin, kolektif mücadelenin belirli biçimlerinden aldığı acizlik hissinin yayılması.

Sömürüye karşı güçlü bir mücadele arzusu mevcuttur ve halen bu mücadelenin somut bir şekilde ifade edildiği yerler var. Pratikte eylem modelleri istenilen sonuca ulaşıyor ve halen bu doğrultuda yapılacak çok şey var.

Kapitalist iktidarın muazzam yapısına karşı yapılan küçük eylemler her zaman önemsiz ve anlamsız olmakla eleştirilmektedir. Ancak, diğerlerinin kolaylıkla tekrarlayabileceği bu küçük eylemleri yaymaktansa niceliğe dayanan bir ilişkiyle karşı çıkarak düzeltmeye kalkışmak bir hata olacaktır.

Çatışma, düşmanın konsensüsü sürdürmek için sürekli değiştirdiği büyük kompleks yapısından dolayı kesinlikle önemlidir. Bu konsensüs, her düzeyde işleyen sosyal ilişkilerin oluşturduğu iyi bir ağa dayanır. Daha küçük rahatsızlıklar, buna, eylemin kendi sınırlarının çok ötesinde zarar verir. Bu, onun imajına, programına, sosyal barış ve istikrarsız politik dengeyi üreten mekanizmalara zarar verir.

Çok az sayıda yoldaş tarafından yapılan her ufak eylem, adeta büyük bir altüst etme, yıkım eylemidir. Bir referans noktası olarak bir sembolden fazlasına dönüşmeyen eylemler, çoğu kez mikroskopik boyutların çok ötesine geçer.

İşte bu, çoğu zaman isyan olarak konuştuğumuz şeydir. Bizler mücadelemizi, isyan koşullarının ortaya çıkabileceği ve gizli çatışmanın gelişip öne taşınabileceği bir biçimde inşa etmeye başlayabiliriz. Bu şekilde, anarşist azınlık ve mücadelenin gelişebileceği belirli bir durum arasında bir bağlantı kurulmuş olur.

Bir çok yoldaşın bu fikirleri paylaşmadığını biliyoruz. Bazıları bizi analitik olarak eski moda olmakla suçlamakta, bazıları ise özellikle de elektronik alanda, artık isyandan bahsetmenin mümkün olmadığını iddia ederek, sınırlanmış mücadelenin sadece iktidarın amaçlarına hizmet ettiğini göremezler.

BİRBİRİNİZİ BULUN

Ancak bizler azimliyiz. Bugün halen isyan etmemizin mümkün olduğuna inanıyoruz, bilgisayar çağında bile.

Canavarı bir iğne ile delip geçmek halen mümkündür. Ancak basmakalıp büyük kitle mücadeleleri hayallerinden ve her şeye egemen olacak, her şeyi kontrol edecek bir hareketin sonsuz büyümesi fikrinden vazgeçmek zorundayız. Daha açık ve detaylı bir düşünme biçimi geliştirmek zorundayız. Gerçeği hayalimizdeki gibi değil, olduğu gibi değerlendirmeliyiz. Bir durumla karşılaştığımızda bizi çevreleyen gerçekliği yansıtan ve kendimize, ona karşı eylemek için gerekli araçları sağladığımız sınıf çatışması konusunda net bir fikre sahip olmak zorundayız.

Anarşistler olarak bizlerin, büyük bir önem ve devrim kabilinden anlamlılık taşıyan müdahale ve fikir modellerimiz var, ancak onlar kendileri adına konuşmaz. Şipşak anlaşılabilir değiller, bu yüzden bunları eyleme dökmek zorundayız, çünkü onları basitçe açıklamak yeterli değildir.

Kendimize mücadele için gerekli araçları sağlama çabası, fikirlerimizi berraklaştırmamıza yardımcı olmalıdır, hem kendimiz hem de bizimle bağlantı kuranlar için. Kendisini yalnız karşı-bilgi, ihtilaf ve ilkelerin açıklanmasıyla kısıtlayan indirgenmiş araçlar fikri, şüphesiz yetersizdir. Bunun ötesine geçmek zorundayız ve üç biçimde çalışmalıyız: kitle ile temas (açıklık ve mücadelenin kesin gereksinimleriyle sınırlanmışlıkla); devrimci hareket içerisinde eylem (daha önce bahsedilen kişisel eğilim); spesifik öğütlenmenin inşası (hem kitle içinde çalışmak hem de devrimci hareket içerisinde eylem için işlevsel).

Ve bu doğrultuda çok çalışmamız gerekir.

INSURRECTION DERGISI, EYLÜL 1989

İŞÇİSİN SEN, İŞÇİ KALMA

Yıllarca rahat olacağım, mutlu olacağım diye hayaller kurduğun tekno-endüstriyel dünyada yaşamını sürdürmek için emeğini satmak zorunda olman, senin bir işçi olduğunun en basit anlatımıdır.

Seni yönetenler, gökdelenler arasında sıcak ofislerinde "işçilerimi nasıl daha fazla sömürürüm" diye hesaplar yaparken sen ise yaşanılması en zor yerlerde, senden beklenilen işleri yapmaya çalışırsın.

İşe alınırken, kimi zaman seni hırsa boğmak isteyen primli maaş sistemiyle kimi zamansa çaresiz kaldığın asgari maaşla avunursun.

Sana sunulan kariyer basamakları, ilerde rahat yaşayacağın anlamı yüklenerek söylenirken aslında senin hırsla çalışmanı ve daha fazla üreterek harcayacağın yılların kazanımı hesaplanarak söylenmiştir.

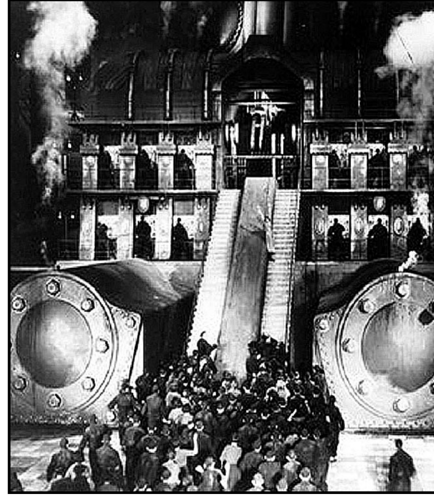
İşyerinde vardiyanın başladığı andan itibaren patronun uyguladığı "daha fazla üretin!" şiddetine ve haksızlıklara karşı sessiz kalman patron için iyi bir işçi olma yolunda ilerlediğin anlamına gelir.

Her gün sabahları işe kalkarken, öfkeni, yapmış olduğun kahvaltıyla bastırmaya çalışır, bindiğin otobüste yaşam korkularını süzüp kendini vardiyaya motive etmeye çalışırsın.

İş arkadaşının işten atılmasına tepki vermemen, iş arkadaşının yanında değil, patronunun yanında yer alman senin sadece emeğini değil, duygularını da sattığın ve kariyer basamaklarındaki tırmanışlarındır.

İşyerinde makineden çok, patronun sesinin kalın olduğu, patronun daha fazlasını istediği yer senin çalıştığın yer olmaktan çıkıp bir hücreye dönüşür ve hücrede patrona asla karşı koyamazsın, bu en temel iş kanunlarından biridir.

Algılarında yaratılmış olan "şükret, elindekiyle yetin" düşüncesi, patronuna verdiğin en büyük armağanlardan biridir.

Sen yediğin yemeklerle karnını doyurmaya çalışırken senin yediğin yemekler patronun menüsünde hiçbir zaman olmayan yemekler listesindedir.

Maaşını aldığında ödediğin faturalar, masraflar maaşından fazla olurken her gün daha fazla bataklığa batmış olman, senin yaşam savaşının resmidir adeta.

Sana kurtarıcı olarak pazarlanan kredi kartları, seni daha fazla bataklığa ve patron bağımlısı köle haline getirir.

Çalışma hayatında hiçbir zaman isyan etmemen, daima uysal biri anılarak patronunun emirlerini yerine getirmen, sürekli sabretmen emeklilik hayallerine giden en kısa yoldur.

Emekli olduğunda rahat bir nefes almanın hayallerini kurarken, emekli olunca anlarsın ki bu da bir illüzyonmuş ve hala borçların bitmemiş ve sürekli artıyordur.

Yıllarını vermiş olduğun işyerinin yeni zincirleri kurulurken, patronun en lüks yerlerde yaşamını sürdürürken sen ise borçlarla kıstırılmış yaşamına adapte olmaya çalışırsın.

Patron karşıtı olman, dünyanın adaletsizliğine karşı isyan etmen, başka bir dünya mümkün diyerek yaşayışına şükretmemen aklına şeytanın girmesi değil, aksine seni köle haline getiren adaletsiz dünyaya karşı başkaldırışındır. Asla yalnız olduğunu düşünme, senin gibi yalnız olduğunu düşünenleri, seninle aynı halde olan milyonlarca insanı düşün.

Savaş

UYGARLIĞA KARŞI İSYAN VE DİRENİŞ HABERLERİ (devamı...)

- İstatistik Kurumu W(TUİK) verileri, Türkiye'de açlık sınırı altında 550 bin, yoksulluk sınırı altında ise 16 milyon kişinin yaşadığını ortaya koyuyor.

- Brüksel'de katedral ve kiliselere din karşıtı sloganlar yazıldı.

- Fransa'da 3,5 milyon insan genel greve katıldı. Paris'te akşam saatlerinde küçük çaplı çatışmalar yaşandı.

- Orya Enerji, HES istemeyen köylüler ve çevrecilerin kurduğu çadırları yıktı pankartlara zarar verdi.

- İstanbul'da ülkücü-faşistlere ait araçlar ateşe verildi.

- Lüleburgaz'da bulunan İtalyan sermayeli Anakonda firması işçileri direniyor.

- Atina'da anti-faşist bir eylemin ardından dağılan göçmenlere çevik kuvvet polisleri acımasızca saldırdılar.

- Meksika'da 16 yerli eylemci arazi anlaşmazlığı nedeniyle tutuklanan, anayasayı ihlal ve toprak işgali ve dolandırıcılıkla suçlanan iki köylü liderinin serbest bırakılması için süresiz açlık grevinde.

- Türkiye'de kolluk güçleri bir yılda 13 çocuk öldürüldü.

- Silopi'deki protestoda bir çocuk yaşamını yitirdi.

- İngiltere'de çocuklar ders saatlerinin değiştirilmesi üzerine okulda isyan çıkardılar.

- İtalya: Cavazzoli-Reggio Emilia'da ALF militanları sürekli istismar edilen ve kötü koşullarda tutulan 4 beagle'ı serbest bıraktı.

- Almanya: 3-4 Ağustos 2010 tarihinde Schondorf ve Urbach arasındaki ormanlık alandaki 3 av bölmesi sabote edildi.

-Yunanistan'da D.i.a.s. kuvvetlerine bağlı 2 polis motoru ateşe verildi. Polislere motorsiklet sağlayan bir mağazanın motorsikleti kundaklandı. Polise araba sağlayan bir araba satıcısı kundaklandı.

- Filistin, Bil'in deki Duvara Karşı direnişçiye hapis ve para cezası verildi.

- Esenkentliler Üniversite Öğrencisinin Öldüğü Yolu Trafiğe Kapattı

- Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) 2010 yılı verilerine göre dünya nüfusunu oluşturan 6.5 milyar insandan 1 milyar 20 bini aç.

- İran'da Kürt siyasi tutsak Cemal Eminzade, 15 yıl önce daha 15 yaşındayken muhalif bir Kürt partisine üye olduğu iddiasıyla tutuklandı. Eminzade o günden bu yana 15 yıldır kimseyle görüştürülmüyor.

GEÇEN YIL BU ZAMANLAR; Hasdal'da ne oldu?

Bundan tam bir yıl önce (16 Ekim 2009 günü), İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Hasdal Rehabilitasyon Merkezi diye adlandırdığı kısırlaştırma tesisinde 50'den fazla yavru köpek kuduz olabilecekleri ihtimali bahane edilerek katledilmişti. Hayvan Özgürlüğü İnisiyatifi'nin bu katliamın ardından yaptığı çağrı üzerine 14 Kasım 2010'da İBB Hasdal işkencehanesi önünde bir eylem gerçekleştirmişti. Eylemde okunan ve dağıtılan metinde özetle şunlar yazıyordu:

"Aylardır kuduz karantinası altında ve devletin yasalarına göre hayvan çıkarmanın yasak olduğu Habibler bölgesinden köpek toplama emrini alan belediye ekipleri, topladıkları köpekleri Hasdal'daki barınağa getirmiş, bu köpeklerin içinden bir yavru köpek diğer yavruların bulunduğu bölüme konulmuştur. Hiçbir hastalık belirtisi göstermeyen, davranışlarında herhangi bir aykırılık olmayan bu yavru köpek, ertesi gün ölü şekilde bulunmuş, belediye görevlileri ölen köpeğin bu bölümdeki diğer yavrulardan birkaçını ısırdığını, ısırılan köpeklerin de anında (!) salya akıtmaya başladığını iddia etmiştir."Bir günde bir canlının kudurabileceğini" iddia edecek kadar bilimsel gerçeklerden uzak bir şekilde çalışan, üstlerinden ve patronlarından aldıkları her emri toplum ve halk sağlığı menfaatini düşündükleri iddiasıyla yerine getirerek devletin daimi uşaklığını yapan, sokaklarda bin bir zorluk içinde yaşayan bu canlıların yaşamlarını kolaylaştırmak yerine onları imha etmeyi benimsemiş ve gözlerini kırpmadan bir canlıyı öldürebilen bu

zihniyet, daha önce birçok kez yaptığı gibi müşahede altına almadan, hiçbir karantina tedbiri uygulamadan, 16 Ekim günü 70'e yakın yavru köpeği kuduz olabilecekleri bahanesiyle katletmiştir. Hekim olduğunu iddia eden, belediyenin müdürü Hasan Gençdal'ın ifadesine göre bu katliam, ötanazi ile değil, kendi yöntemleri ile yapılmış ve katledilen hayvanların cesetleri delil olarak kullanılmamak üzere yok edilmiştir."
"Bu hayvanları, yarım asırdan fazla bir süredir hayvanların öldürülmesi için uygulanan, cinayetleri meşrulaştıran 3285 sayılı Hayvan Sağlığı Zabıtası Kanunu ile Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehdi Eker öldürdü; tamamı hayvanların aleyhinde olan devletin yasalarını destekleyen, kraldan çok kralcı hayvansever grup ve dernekler öldürdü."
"Bu hayvanları, katliamların yasal dayanağı olan sözünü ettiğimiz kanunu eksiksiz uygulamakta kararlı olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanı Kadir Topbaş ve Veteriner İşleri Müdürü Hasan Gençdal öldürdü."

"*Bu hayvanları, yıllardır uydurma raporlar tanzim ederek katliamları meşrulaştıran Pendik Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsü'nün müdürü Muhammet Aksın öldürdü.*"

"*Bu hayvanları, kendi devletinin yasasını bile bile karantina bölgesinden hayvan toplatan, kendilerine hekim diyen, barınağın sorumluları, Veteriner İşleri Müdür Yardımcısı Recep Zafer ve Ahmet Bölükbaşı öldürdü.*"

"*Bu hayvanları, insan-merkezli yaşam biçimimiz öldürdü. Çünkü, biz insan olarak, diğer canlılardan ayrı ve üstün bir varlık olduğumuzu varsayarak, kendi yaşamımızı tehdit edecek en ufak bir şüphe uğruna, gözümüz kırpmadan yüzlerce, binlerce canlıyı öldürebilir, soykırım yapabiliriz.*"

"*Bu hayvanları devlet öldürdü.*"

"Bu cinayetleri engellemek için devletin tamamen canlıların üzerinden elini çekmesini, varlığının ispatı için canlılara uyguladığı tahakküme son vermesini, mevzuatta varolan hayvan aleyhindeki tüm maddelerin kaldırılmasını, katliam araç-gereçleriyle donatılmış, çıkardığı modernleşme (!) yasalarına rağmen, halen varolan itlaf ekiplerini ve veteriner işleri müdürlüklerini lağvetmesini, her gün yüzlerce hayvanın ölmesine neden olan, sokaklardan ve bizlerden kopardıkları hayvanların yaşamsal ihtiyaçlarını dahi karşılamaktan aciz, devlete ait barınak ve bakım merkezlerini derhal bizlere teslim etmesini istiyoruz."

HAYVAN ÖZGÜRLÜĞÜ İNİSİYATİFİ

Minimum Güvenlik *(Stephanie McMillan'la)*

